

הקול היהודי

ערש"ק בלק

י"ב בתמוז התש"ע

גליון מס' 41

מה בין סילוואן לכפר השילוח?

המימסד פוחד לפעול נגד עבריינות הערבים בסילוואן, ופוגע ביהודי אותה שכונה שוב ושוב

חוקיותם למפרע. את עשרים ושניים הבתים הנותרים להרוס בזמן הקרוב, ועל גבי שטח זה להקים סוף סוף את הגן הארכיאולוגי.

על אף שהלבנת רוב הבתים הבלתי חוקיים, מהווה פרס מובהק לחוצפה הערבית, בכל זאת ההחלטה היוותה צעד ראשוני לאכיפה כלפי גל הבנייה הבלתי חוקית של ערביי ירושלים.

בכיר בתקשורת הישראלית (ששמו נותר במערכת מפאת חוסר כבוד) אמר השבוע בתכניתו כי "ברור כי הרס הבתים בסילוואן הוא פוליטי בלבד".

אהוד ברק, המשמש כשר הבטחון (?) אמר השבוע כי "גן המלך חיצה שלושת אלפים שנה, ויכול לחכות עוד כמה

חודשים". קרי, ניתן לא לקיים את לשון החוק מסיבות פוליטיות שונות. בחוצפתו וברשעותו הרבה, שלח אהוד ברק את שורת קלגסיו לבושי השחורים להרוס בתי שתי משפחות בתחום היישוב בת עין שבגוש עציון ביום רביעי לפנות בוקר. תאוותו הבלתי מרוסנת של ברק לפגיעה במתיישבים בתירוצים של "אכיפת שלטון החוק", מקבלת השבוע מימד חדש של נבזות, בעקבות התבטאותו בנושא הבנייה הערבית בסילוואן שמסבירה היטב להיכן מועדות פניו. לעת עתה מעכב משרד ראש הממשלה את אכיפת ההריסה כנגד הבתים שההליכים כנגדם הסתיימו.

בניגוד גמור לכל ההתנהלות הנרפית של המימסד כלפי הערבים מסילוואן, נמנע המימסד להשיב רכוש יהודי גזול לבעליו, באותה שכונה, שכונת סילוואן (כפר השילוח). לפני כמאה ושלושים שנה (בשנת אעלה בתמ"ר), הוקמה התיישבות יהודית בכפר השילוח על ידי עולים מתימן. תושבי כפר התימנים נאלצו לעזוב את בתיהם בפקודת המנדט הבריטי בגלל פרעות תרצ"ח. בית הכנסת שהקימו המתיישבים דאז, מאוכלס כיום על ידי ארבע משפחות ערביות, שבית המשפט הורה לפנותן ולהשיב את המבנה לידי עמותת "עטרת כהנים". השר לבטחון פנים השיב השבוע לשאלתא בכנסת מדוע לא מפנה המשטרה את הפולשים הערביים מבית הכנסת כי "בכוונת המשטרה לבצע את זה, אולם עוד לא הגיעה הבקשה לדרג המדיני. הקביעה היא כרגע ברמת השטח". כלומר, במילים אחרות, אנחנו לא הולכים לבצע זאת בזמן הקרוב.

נפתח בשאלה לקורא: האם ביקרת אי פעם בגן הארכיאולוגי "גן המלך" בירושלים? סביר להניח שתשובתך תהיה שלילית. אל דאגה, אתה לא היחיד שלא

ביקר שם. מסתבר שגן המלך, אתר ארכיאולוגי מהחשובים בארץ, לא נפתח כלל לציבור, משום שעל גבי השטח המיועד לבניית המרכז, נבנו שמונים ושמונה (!) בתים לא חוקיים של ערבים.

לדעת חוקרים רבים, שם המקום "גן המלך" או אל-בוסתאן בגרסה הערבית, משמר את משמעות המקום כפי שהיה בימי בית ראשון. שהמקום היה גנו של המלך שלמה, כפי שכתוב בספר קהלת "נָטַעְתִּי לִי כֶרְמִים, עֲשִׂיתִי לִי גִנוֹת וּפְרָדִסִּים, וְנָטַעְתִּי בָהֶם עֵץ כָּל פְּרִי. עֲשִׂיתִי לִי כֶרְכֹּת מַיִם לְהִשְׁקוֹת מֵהֶם יַעַר צֹמֶחַ עֲצִים". אכן, שני מעיינות נמצאים שטח האמור, אך כבר שנים ארוכות שאין גישה אליהם, משום שהערבים בנו בתים על גביהם.

כבר מספר שנים מתקיימים דיונים בעיריית ירושלים ובוועדות הכנסת. איננו מסביר בדיוק, מדוע לא אוכפת העירייה והמדינה את חוקי הבנייה. סוד גלוי הוא, כי היקף עבירות הבנייה של ערביי ירושלים גדול באלפי אחוזים מעבירות דומות במערב העיר. בדיון שנערך בוועדת

ביקורת המדינה בכנסת לפני כשנתיים, התייצבו בסך סגן ראש עיריית ירושלים דאז, יהושע פולק, יועץ העירייה יוסי חביליו ובכירים נוספים בעירייה, והתקשו להסביר לחברי הכנסת מדוע לא נהרסים המבנים הלא חוקיים במקום כה חשוב מבחינה היסטורית וארכיאולוגית. המומחים מטעם העירייה הוסיפו נתונים על עוד מאות בתים בלתי חוקיים בסילוואן ובשכונות וואדי ג'וז הסמוכה. יהושע פולק, שלאורך כל הדיון ניסה למזער את אחריותו למחדל, הפטיר בסוף הדיון "יהיה טוב". מסתבר ש"נבואתו" טרם התגשמה עד היום.

האיוולת רק מתגברת כאשר מתברר כי בשנים האחרונות העירייה סללה כביש בתוך השכונה הבלתי חוקית, מספקת חשמל ומים ואת שאר שירותיה, לשכונה שתושביה כלל לא משלמים ארנונה, משום שבתיהם אינם חוקיים. הבנתם את זה? עם כניסתו של ניר ברקת לראשות עיריית ירושלים, ופעילות נמרצת של דוד הדרי, סגן ראש העירייה מטעם רשימת המפד"ל ומחזיק תיק הבנייה בעיר – הוחלט בתחילת שבוע זה, לאחר תהליך מתמשך "להלבין" שישים ושישה בתים ולאשר את

צילום אווירי מיד אחר מלחמת ששת הימים. ניתן לראות שני מבנים בלבד במזרח הגן.

תמונה משנת תשס"ז. כתשעים בתים נבנו על גבי האתר הארכיאולוגי משנת תשכ"ז.

יסייעו למתיישבי כפר השילוח לפנות בכוחות עצמם את הפולשים הערביים מבית הכנסת ביום ראשון, כ"ב תמוז.

חברי הכנסת אורי אריאל, אריה אלדד, כצ'לה ומיכאל בן-ארי מהאיחוד לאומי, ניסים זאב ואברהם מיכאלי מש"ס, זבולון אורלב ואורי אורבך מהבית היהודי, ציון פניניאן מהליכוד, ומנחם אליעזר-מוזס מיהדות התורה, הודיעו כי

בזית חדה | המדינה היהודית

הושע הס

"מדינה - קבוצה של אנשים הגרים בטריטוריה ספציפית על פי סמכות משותפת חוקית ופוליטית"

כל מי שענינו בראשו מבין מיד לאיזה מלכוד נכנסת המדינה בצורה זו. מה עם הגליל? הנגב? ירושלים? יפו? רמלה ולוד? – והרשימה עוד ארוכה. אם יהדותה של המדינה תלויה במקריות של רוב תושביה, הרי שלא יכול להיות לה קיום או יציבות לטווח ארוך. בציור הזה, הנסיגה לתוך הים מקבלת משמעות חדשה וריאלית הרבה יותר.

התשובה לבעיה טמונה בכך, שהפרשנות הראשונית שלנו אינה נכונה. מדינה היא יהודית כאשר מי שמשתתף בה הוא יהודי. כאשר אוכלוסיית המשתתפים בשלטון היא מעורבת, המדינה גם היא מעורבת, לא יהודית בלבד. לכן מדינה יהודית בארץ ישראל תקום רק כאשר הגדרתה תהיה כזו, שהמשתתפים בה יהודים.

דמוקרטיה פירושה שלטון העם. מדינה יהודית דמוקרטית פירושה: שלטון העם היהודי.

מה אם כן מגדיר מדינה כ"יהודית"?

שלשת המאפיינים שבהגדרה (קבוצת אנשים, טריטוריה וסמכות) מובילים כולם למסקנה אחת: מדינה יהודית היא מדינה של יהודים (שהרי סמכות וטריטוריה נגזרות מן האנשים שקובעים אותה או גרים בה).

נשאלת השאלה, אז מה עושים עם גויים שגרים כאן?

השיטה המקובלת אומרת, שכל עוד שהם אינם הרוב, הרי שניתן עוד לומר שהמדינה היא יהודית, למרות שאין הבדל בין יהודי לגוי במוסדותיה. השיטה הזו גורסת שבכל מקום שבו יהיה רוב שאינו יהודי, המדינה תחדל להיות יהודית. מכאן נגזרת התפיסה שמכל מקום כזה צריכה מדינת ישראל להסתלק, ובלבד שלא תסכן את הרוב היהודי שעוד קיים בחלקי מדינה אחרים. זהו מה שעומד בבסיס הטיעון, שנסיגה מייש"ע הכרחית לשמירת הרוב היהודי.

"חברים טובים"

שי ירד

תופעה מוכרת היא שאדם מרגיש ויודע על דרך מסוימת שהיא נכונה ואמיתית, אך הוא מרגיש שהיא גדולה עליו ורחוקה ממנו. הוא מרגיש שאין לו גישה אליה. הוא לא יודע כיצד להתקרב ואיך להתחיל. ובכן, עצה אחת מצוינת לכך היא פשוט להתקרב לקבוצה של אנשים שכבר הולכים בדרך זו. להצטרף אליהם ולאט לאט ללמוד מהם. החברה היא דבר מאוד משפיע ומשמעותי. חברה רעה יכולה להרחיק את האדם מחיים אמיתיים וטובים ואילו חברה טובה מסוגלת מאוד לקרב אותו אליהם. וכדברי חז"ל במסכת אבות: "הוי זנב לאריות ואל תהי ראש לשועלים". שווה להצטרף לחברה טובה אף במחיר של להיות הזנב שלה. הרמב"ם אף מנה את ההצטרפות לחברה של חכמים וצדיקים כמצות עשה 'ובו תדבק' (ס' המצוות מ"ע ו') שכן לדבריו, היא שיטה מרכזית מאוד להתקרב לה' ולדרכיו.

עוד כלל גדול לימדנו חכמינו ואמרו "לעולם יעסוק אדם בתורה ובמצוות אפילו שלא לשמן. שמתוך שלא לשמן יבוא לשמן". (סנהדרין ק"ה:) אם נבוא לממש את הכלל הזה גם בקשר לחברה טובה. יצא לנו חידוש מאוד גדול. יצא שאדם שרוצה להתקרב לקדושה, יועיל לו גם להצטרף לחברה קדושה' גם אם עושה זאת משיקולים צדדיים כגון: כי זה 'IN' או כי יש שם 'אקשן' של עיסוקים מלאי חיות ושמחה כדרכם של מי שעוסקים בריצנות בענייני קדושה. אם חז"ל אמרו לנו 'לעולם יעסוק' הכוונה היא שגם לכתחילה שווה לנו ללכת בדרך זו גם עם מניע מפקפק כזה. כי סופה יהיה בסייעתא דשמיא סוף טוב.

בהקשר לכך כדאי להתבונן בסיפור מרתק המובא אף הוא בגמרא (בבא מציעא פד. - בתרגום): ר' יוחנן שחה בירדן. ראה אותו ריש לקיש שהיה אז ראש חבורת שוודים, וקפץ אחריו למים בזינוק רציני. ראה ר' יוחנן את כוחו הגדול ואמר לו: חילך לאורייתא. כלומר: אם תשקיע בתורה יצא ממך משהו רציני מאוד. ענה לו ריש לקיש בלשון גסה של שוודים: יופיך לנשים. (ר' יוחנן היה יפה תואר מאוד) כלומר: אם תשקיע בכיוון הזה, גם ממך יצא משהו רציני...

ר' יוחנן לא התבלבל, ואמר לו: דע לך שיש לי אחות שיפה יותר ממני. אם תחזור כך ותצטרף אלי ללמוד תורה, אתן אותה לך לאישה. ריש לקיש הסכים. עזב את חיי השוד ולמד תורה מפי ר' יוחנן. ובאמת הוא נהיה גדול תלמידו של ר' יוחנן והחברותא הקבועה שלו. ר' יוחנן השתמש כאן בעיקרון של עזיבת החברה הרעה ודבקות בחברה טובה כבסיס לשינוי יסודי בחיים. למרות שריש לקיש לא רצה בחברה הזאת ממש לשם שמים. ועלתה בידו.

למרות כל האמור, ברור לכל אחד, שחברה שהאנשים בה עושים את הטוב בגלל שכך מקובל ונהוג וכו' היא חלשה ולא רצינית. האינטרס של כל חבורה הוא שהחברים בה יעשו את מה שהם מאמינים בו כטוב מתוך הכרה אישית פנימית מלאה. המניע של 'שלא לשמה' יכול להיות מקצפה טובה אך חשבו של הזמן תורגש במקביל השאיפה לחיבור פנימי ואמיתי כמניע נסתר וסמוי לכל ההליכה בדרך הזו. בלי זה, אפשר להיתקע בדרך ולא להגיע למטרה. דרך זו של 'מתוך שלא לשמה', דרך גדולה היא. עם סיכוי וסיכון גדולים. בפעם הבאה בע"ה ניתן כמה 'טיפים' איך לצעוד בה יותר בבטחה.

"אוהב צדיקים" – סיפור שבועי

מתוך העלון "הרכבת נוסעת"

יום ראשון, ט"ו תמוז, הוא יום ההילולא של רבי חיים בן עטר – "אור החיים" הקדוש. זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן. האור החיים הקדוש היה צדיק מאוד משיחי. לא רק שהיה כל ימיו בתנועה להביא את משיח צדקנו, אלא גם הודהה עמוקות עם דמות המשיח ואף כתב-רמז על עצמו שהוא עצמו "משיח ה' חיים שמו". נביא איפוא, סיפור אודותיו הקשור לביאת המשיח.

פעם אחת בסוף ימיו, בהיותו בירושלים עיר הקדש, לפני שבת התלבש בבגדים מיוחדים – יותר מבגדי יו"ט, היקרים מבגדי שבת – קרא לכל התלמידים ואמר להם "בואו נצא לקראת משיח צדקנו". התלמידים יצאו והלכו איתו, עד שבאיזה רגע מסוים השתנו פניו לגמרי, והוא התחיל לפשוט את הבגדים שלבש. אז הוא אמר שבאיסטנבול באותו רגע – במרחק רב מירושלים – גביר יהודי אחד עשה עבירה מגונה ובוזה הוא הכריע את כל העולם כולו לכף חובה ופספסנו את ביאת המשיח.

יש כמה וכמה סיפורים דומים, שצדיק מוכן ברגע לזה לקבל את המשיח ממש, יש עת רצון – וקורה משהו. כאן זה משהו מיוחד – הוא בדרך לקבל משיח, עם בגדי כבוד, ואז אומר שפספסנו בגלל מעשה מגונה של גביר יהודי בזה הרגע באיסטנבול.

המסר הכי חשוב כאן עבורנו, שהדברים יגעו ללב שלנו – כמו שהרמב"ם כותב (והרבי חזר על זה הרבה) שלכל יהודי יש אפשרות להכריע כל העולם, ומרובה מדה טובה ממידת פורענות: אם יהודי יכול במעשה מגונה להכריע ולהפסיד את כולם מביאת משיח, ודאי שיכול במעשה אחד טוב (באותה רמה של המעשה מגונה, להבדיל, של אותו גביר) להכריע את כל העולם לכף זכות ולהביא משיח. זה רמב"ם מפורש, אבל צריך שזה יכנס טוב למה וללב. מיוחד שהצדיק שענינו רואות למרחוק מגיע דווקא עד אסטנבול (לא רואה מעשה מגונה בפולין, שבהחלט יכול להיות) – לשם הגיע גם הבעל שם טוב ולא הצליח להמשיך, כנראה שזה תפר בין מזרח למערב.

הבעל שם טוב אמר בפירוש, שכתר משיח עבר ממנו אליו, וכך עובר מדור לדור – וכבר מספיק, שכבר יבוא, מספיק מעשים מגונים עכבו את ביאת המשיח וכבר הגיע הזמן שלא מענין את ה' להסתכל מה עושים באיסטנבול, "לא הביט און ביעקב", לכן כבר הגיע הזמן שיבוא משיח.

בעקבות ההרס בבת עין מטה "מהרסייר" פועל נגד השותפים בהרס

"עד לפני שנתיים" מספרים התושבים, "איש לא העלה בדעתו להסתובב בחופשיות בין עצי היער. המקום היה נחשב מסוכן". התושבים ציינו בצער "במקום לשמוע ישר כח אנו מקבלים צווי פינוי מהמועצה כמו אחרון הפושעים".

גם על טענות זיהום הסביבה השיבו התושבים כי מצפה ארו היא שכונה אקולוגית. כל המשפחות בנו

שירותים אקולוגיים
שהופכים לקומפוסט, והמים
האפורים מתועלים
להשקיה של גינות הירק
ועצי הפרי שניטעו במקום.
"גם את בעיות
הבטיחות פתרנו" אומרים
בבת עין.
"לקחנו לתשומת ליבנו
וקנינו ציוד לכיבוי אש.
בטיחות זו לא סיבה
להחרבת הבתים, אם רוצים
ניתן למצוא פתרונות" סיימו
התושבים.

ביום רביעי בלילה

חולקו עשרות מודעות

ביישובו של גולדשטיין, נווה דניאל. המכתב פנה לשכניו של ראש המועצה - "ראוי שתוכיחו את שכנכם שהוציא את הצווים ופעל לקידום ההרס".

משמרת מחאה מוספת התקיימה מול ביתו של רמי זיו בפדואל על ידי קבוצת פעילים מהיישוב חשמונאים. המפגינים עמדו עם שלטים בפתח הבית ועוררו עניין רב אצל השכנים ונערים נוספים תושבי היישוב שמאוד נלחצו מנוכחותם במקום.

לאחר מספר דקות הגיעה בתו של רמי זיו, קיללה את אחד המפגינים וסטרה לו. היא חטפה את השלט מידי ונכנסה לביתה. מפגין נוסף הותקף אף הוא בידו צעיר תושב פדואל. המפגינים אמרו לקול היהודי, כי כבר בימים הקרובים ייתבעו התוקפים לדין תורה.

ביום רביעי לפנות בוקר הגיעו עשרות שוטרים לגבעת מצפה ארו, ע"ש הקדוש ארו לבנון הי"ד, שהוקמה לאחר הירצחו והרסו בסיוע פועלים ערבים את בתי שתי המשפחות המתגוררות במקום.

לאחר הירצחו של שלמה נתיב הי"ד, התחייב ראש המועצה לתושבי בת עין לסייע להם ביישוב הנקודות החדשות. שוב מסתבר, כי דיבורים לחדר ומעשים

שאל גולדשטיין

הורס

בתים בארץ ישראל.

ביום רביעי י"א תמוז הגיעו ליישוב בת-עין עשרות שוטרי יס"מ עם כוחות מג"ב והרסו שני בתי משפחות ביישוב שעלו הון רב.

על הכול היה אחראי שכנכם **שאל גולדשטיין** ראש המועצה שהוציא את הצווים ופעל לזירוז ההרס.

ראוי שתגישו אליו ותוכיחו אותו על המעשה הנפסע הזה...

בברכת ארץ ישראל השלמה
תושבי בת-עין.
"עלה נעלה וירשנו אותה כי יכול נוכל לה"

לחוד, ולמרבית הצער לכוחות ההרס יש סיוע מתוך המחנה.

מעבר לעובדה הידועה כי בכירים במינהל האזרחי הם אנשים מקרב ההתיישבות, כרמי זוי, בנצי קסלר ועוד רבים ולא טובים, מתברר כי מועצת גוש עציון היתה שותפה פעילה בהרס הבתים.

לדעת פעילים ביישוב בת עין המועצה היתה יותר מאשר שותפה, אלא דחפה וקידמה את ההרס בתואנות שונות. לאחר פנייה של המועצה

לוועד היישוב בת עין לפנות המכתב שהוכן בנווה דניאל צילום: הקול היהודי

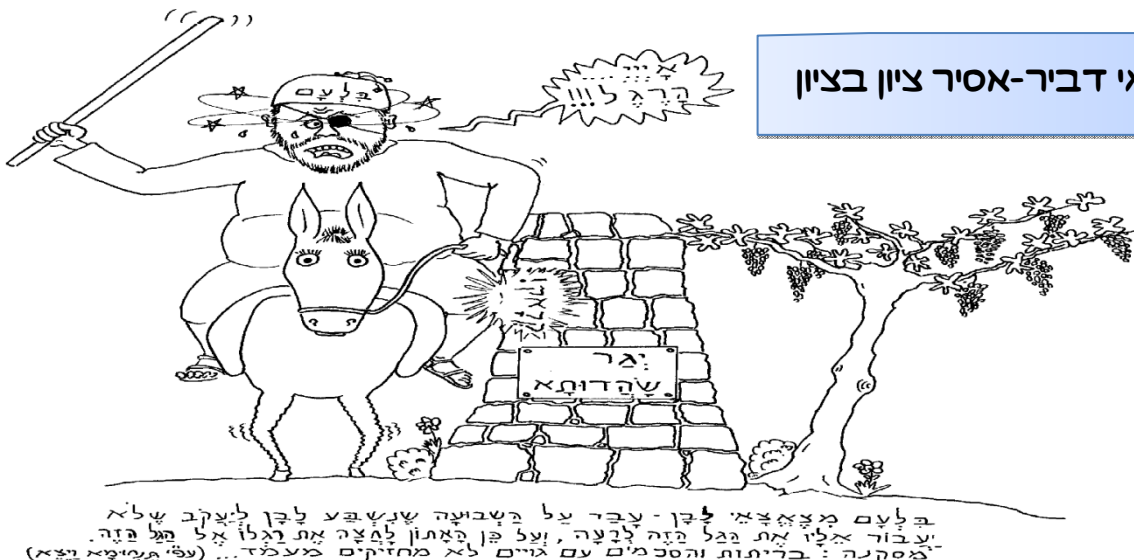
בעצמם את השכונה וסירבו

היישוב לקיים בקשה מופרכת זו, פנו במועצה לעזרת המשטרה והיס"מ.

במכתב ששיגר שאל גולדשטיין ראש מועצת גוש עציון לתושבי בת עין, נכתב כי "המקום מסוכן מבחינה ביטחונית ובטיחותית, ומזהם את הסביבה".

תושבי המקום דחו את טענות המועצה. "ההתיישבות ביער איננה רק "חושות" להנאתם של זוגות צעירים חסרי אחריות, כי אם אמירה מכוונת של בניה ופריחה במקום בו נגדעו באיבה ובאכזריות חייו של ארו לבנון הי"ד. "מצפה ארו" הוא מענה אמיתי לכל ניסיונות השיתוק הן מצד אויבינו והן מצד הממשלה ובמיוחד בזמן ההקפאה שמהווה הרס התיישבותי ברור ומסוכן לעתידו של העם היהודי".

מארכיון של שלומי דביר-אסיר ציון בציון

בעקבות הכתבה שפרסמנו בשבוע שעבר בפרשיית "יש" בירושלים, התקבלו במערכת מספר תגובות בנושא. תושב הוד השרון שפנה למערכת סיפר כי ערך קנייה בסניף "יש" בכפר סבא נתקל שם בתופעות דומות של הטרדת בנות יהודיות על ידי הערבים העובדים במקום.

כאן המקום לציין כי כל פעילות בתחום עוזרת ניתן למחות בפני מנהלי הסניפים, לשוחח עם הקונים, להדפיס כרזים לעורר את העניין. וכמובן שניתן לקיים "פעולות הסברה שונות" כלפי הערבים המטרדים... והכי טוב לקנות בחנויות שבהן עובדים רק יהודים!

ביום שלישי בצהריים עבר תושב טלמון במחסום רנטיס. התושב סירב לבקשת החיילת לפתוח את תא המטען. גם אם לא נהג כשורה בעניין זה – את המשך הסיפור הוא לא צפה: החיילת הזעיקה שוטרים שמשכו אותו בכח מרכבו, ואזקו אותו באלימות רבה תוך בעיטות ואגרופים לבטנו. כאשר משכו אותו מהרכב, הפילו השוטרים את מחשבו הנייד ושברו אותו. השוטרים לקחו אותו למשטרת ראש העין ללא שציינו בפניו בעוון מה נלקח. השוטרים לא אפשרו לו לשתות ולהתפנות לאחר חקירה גילה מידענו, כי ארנקו הוחזר אליו בניכוי של 200 יורו שהיו שם. מי גנב אותם? למשטרת ישראל הפתרונות התושב הודיע כי יגיש תלונה על מעצר שווא, גרימת נזק לרכוש, תקיפה וגניבה.

דווחו לקול היהודי מאיזורכס: Hakol.Hayehudi@gmail.com, או בסמס למספר 054-9915112

אז מי השתתף בהרס הבתים בבת עין? גם שוטרים ממשטרת חברון, ששכלו בשבוע שעבר את חברם בפיגוע ירי. כמה מצער שהם עדיין לא מפנימים מי האויב האמיתי.

חברי ועדי הפעולה ביהודה ותנועת "נשים למען עתיד ישראלי" (נשים בירוק) מחזיקים את תושבי בת עין וקוראים לעם ישראל להתגייס לבנייה מחדש של הבתים. לשם כך הקימו את קרן "יבנה" YIBANEH. קרן תרמה כבר ביום ההרס להתיישבות המחודשת במצפה ארז את 5000 השקלים הראשוניים. לפרטים ותדומות: יהודית קצובר ונדיה מטר 0507161818 או 0505500834.

מטה מהרסיין הפיץ כרזים תחת הכיתוב "איציק בר – אויב השומרון". איציק בר, מפקד חטיבת שומרון אחראי להתנכלויות רבות כלפי יהודים

ביישובי השומרון, לפינוי אגרסיבי ולחילול שבת מתמשך ביישוב חומש המתחדש, ומונע יהודים להתפלל במצפה יוסף הצופה על ציון יוסף הצדיק החרב. בכרז נכתב כי בר מתגורר ברחוב הרברט סמואל 11 בחדרה. סמואל עצמו, אגב, היה הנציב הראשון מטעם המנדט הבריטי. מעניין מי היה אוהב ישראל גדול יותר?

ממטה "ארץ ישראל שלנו" נמסר כי בעקבות לחץ שהפעילו על עיריית קריית מלאכי, הוחלפו בשבוע שעבר התמרורים בשכונות העיר מערבית לעברית מדוע נתלו בכלל תמרורים בערבית? שאלה מצויינת

למה ביצהר במקום חיילים ששומרים יש מגיב שמתעללים?
מי אחראי על הפקודה לעצור כל יהודי שנמצא במאחז שבות עמי?
מי מנהל מרדפים עם גדוד שלם אחרי יהודים שנכנסו לקבר יוסף שנמצא בשטח c.
מי נתן את הפקודה שיש לבצע פינויים בחומש גם בשבת וצפצף על ועדת החוץ והביטחון.
מי מכריז על שטח צבאי סגור מסביב לחוות גלעד כדי לתת לערבים לקצור חיטה ולא נותן למתיישבים לקצור את שלהם.
מי חותם על שטח צבאי סגור על כל אירוע שמתקיים מחוץ לגדרות הישובים.
איך הפך הצבא בחטמ"ר שומרון לכלי בשימוש תמידי נגד המתיישבים.
מי דואג עד כדי שיגעון שלא יגיעו יהודים לפחות להתגעגע ולהתפלל במצפה יוסף.
בעידודו של מי הוסרו המחסומים שגררו באופן ישיר את הרצחו של הרב מאיר חי ה"ד.
ומי אמר שאחרי שהגיע לגדר שומרון הבין שעם הערבים אפשר להגיע לשלום והבעיה היא עם צעירי המתנחלים.

התשובה היא אחת

איציק בר – רע ליהודים

עבודה עברית סיפורים מהשטח

לאטום את הגג ולפתוח ת'ראש

"אנחנו לא מוכנים לבזבז את כספנו על עבודה עברית" אמרו פה אחד כמעט כל השכנים, באסיפה שקיימנו השבוע, "פשוט אין לנו את הכסף להשקיע בעבודה עברית". עברו שנים רבות מאז בנו את הבניין בו אנחנו גרים ועכשיו צריך לחדש את האטום בגג. לכן, התכנסנו כדי להחליט יחדיו עם איזה קבלן לבצע את העבודה. "טוב, תשמעו", הצעתי. "אתם תבקשו הצעת מחיר מהקבלן שלכם ואני יביא מחיר מהקבלן שלי ושהוא עובד עם יהודים כמוכן ונתראה בפגישה הבאה".

עבר שבוע, חזרנו עם ההצעות, רק שהנתונים היו מעט מפתיעים – היו שלושה: קבלן ערבי – הכי יקר, קבלן יהודי עם עובדים ערבים – בינוני, קבלן יהודי עם עבודה עברית – הכי זול! איך זה יכול להיות? כי באיזור שלנו הערבים כבר הבינו שהם יכולים להעלות את המחירים כי כולם אוטומטית באים אליהם בלי לבדוק מחירים... כי הם הכי זולים... בקיצור, בו ברגע הסתיים הדיון והכרענו ללכת על עבודה עברית.

עברו מספר ימים, אני פוגשת במדרגות את השכנה שעמדה מול הקבלן. "תגידי, מתי הם יגיעו לבצע את העבודה?" אני שואלת. והיא מגיבה "הם כבר סיימו, אף פעם לא ראיתי עבודה כל כך טובה, מהירה ונקייה", ואז הוסיפה בציניות "אמנם היה לי קשה שלא שמענו מהגג את הצעקות של הערבים בתפילות אבל אני 'מסוגלת' להתמודד עם זה".

נשארתי המומה, גם היא, אני לא יודעת מי יותר, אבל מה שבטוח הוא שפעם הבאה נושא העבודה העברית לא יעלה אפילו לדיון...

מוקד עבודה עברית מספק מידע על עסקים הפועלים בעבודה עברית, ע"מ לחזק את הערכות ההדדית בתוך עם ישראל. לידעיתכם, ניתן לפנות למוקד בכל יום בין השעות 800-1300 והמוקדנית תשמח לעמוד לשירותכם. לאחר שעות הפעילות השיחה מופנית למוקד ביפר להשארת הודעה, כמו כן ניתן ליצור קשר בדוא"ל ולקבל את הנתונים בדוא"ל חוזר. השירות ניתן ללא תשלום. מעת לעת אנו מבצעים סקר שביעות רצון על העסקים אליהם אנו מפנים, ולכן נשמח לקבל מכם משוב בדוא"ל או בטלפון, על מנת שנוכל לספק מידע אמין ואיכותי.

מוקד עבודה עברית | 1599-588-588 | דוא"ל: mokedai@gmail.com

אם יש לכם סיפורים מעניינים נספים על עבודה עברית, אנא שלחו אותם למוקד בכתובת המייל של מוקד עבודה עברית